

LŐRINCZ P. GABRIELLA

ÁLOM HAVÁBAN

*Gábrriel egy hosszú ima után
szárnyait elégette és elköltözött.
Felmondását íméiben küldte el.
A betlehemi csillag
még az újkenyér havában
lehullott.
Meteoreső, így mondták a hírekben.
János a Jordán vizében
Magányosan mézet majszolt.
Heródes nem őrjöngött,
nem mészárolt.
Saulból nem lett Paul.
A leprások leprások maradtak,
a vakok pedig vakok.
A templomokat ellepték a kufárok,
a kereszten nem feszült
a Bűntelen.
Mária elvetélt.
Azt mondják, sokat stresszelt,
pedig szedte a terhesvitamint
és az ultrahang sem utalt semmi gondra.
Nem született meg Immánuel.
Nincs Karácsony,
a fenyőállítást meg betiltották.
Hogy gyógyító nélkül mivé lesz
a beteg világ,
csak az Öregisten tudja...*

*És nem történt még
annyi-annyi minden,
elmaradt a szeretet ünnepe.
Bár a szupermarketek
polcai roskadoznak,
évről-évre több a műanyag.
De boldog karácsony helyett*

*maradt a „kellemes ünnepek”
A történet elejére már nem
emlékszik senki.
Bejgli és fahéj illat,
csodás...
új léghfrissítő.*

MÚLT

*Én öltem volna
Érted
De nem volt rá
Semmi szükség
Öltél te helyettem
Értem
És végül engem is
Éleztem kést
Lépcsőfokon
Kérned sem kellett*

*Temesd múlttá velem
Minden tegnapunk*

együtt

*nagyrannyűtt pulóver
vagy rajtam
hidd el hogy nem én
akartam hogy legyél
kaptalak
hogy ne fázzak magam
hogy fonódjon egymásba sorsunk
tűnjön el az úgyimádott
magány*